

Jeg er sikker på, at vi også får mere frem om andre danske virksomheders ansvar i udviklingen. Og sideløbende med denne undersøgelse vil vi gøre alt for at få lys på entreprenørfirmaerne Højgaard & Schultz, Pihl & Søn, andre små firmaer, kreditforeningerne, Skibskreditfonden, A.P. Møller, som sikrede sig en fortrinsret; der står selvfølgelig bare danske virksomheder i aftalerne – danske virksomheder med viden inden for olie skal have fortrinsret til den færøske olieudvinding – og det er selvfølgelig Mærsk Mc-Kinney Møller, der tilfældigvis også er hovedaktionær i Den Danske Bank, der dér har interesser, der er helt tydelige.

Når færingerne skulle skrive under på lånene for at få penge til at redde det, som Den Danske Bank var rendt fra, så skulle de også samtidig skrive under på, hvordan denne fortrinsret til Den Danske Banks hovedaktionær skulle udføres.

Der er meget at tage fat på. Der er mange emner, der hænger sammen, og som trænger til en undersøgelse ud over den, der nu er sat i gang, og vi vil gøre alt for, at det sker.

Og endelig: Færingerne kan ikke vente på, at denne undersøgelse bliver færdig, får placeret ansvaret og måske også får givet dem ret, moralsk eller juridisk, til en erstatning. De kan ikke vente på det. Krisen på Færøerne er så omfattende, og uanset resultatet af den undersøgelse, vi nu sætter i gang, bliver det nødvendigt, at vi træder til og hjælper færingerne ud af den gælds- og rentefælde, som de i øjeblikket er fanget uhjælpeligt i. Hvis ikke vi får lettet den rentebyrde og den gældsbyrde, der ligger på færingerne, kan man ikke få løst de sociale problemer, der i øjeblikket vokser med voldsom hast på Færøerne.

Og dér vil jeg gerne sige, at vi håber, at regeringen snarest vil komme med et udspil til, hvordan man også får hjulpet den side, og jeg kan sige allerede på forhånd, at Enhedslisten vil være indstillet på at støtte, hvad der måtte komme af gode forslag i den retning.

Óli Breckmann (KF):

Hr. formand, lad mig begynde med at gentage de tre spørgsmål, jeg havde til statsministeren i går aftes. Ikke kun én gang, men to gange stillede jeg disse tre spørgsmål og fik intet svar. Før jeg skrider til den næste mulighed, som er et § 20-spørgsmål, der stilles skriftligt, og som statsministeren ifølge lov er nødt til at svare på, kunne jeg godt tænke mig at gentage dem her fra talerstolen mundtligt.

Jeg bad statsministeren afkræfte det rygte, der er ved at fæstne sig som en del af mytedannelsen på Færøerne, at regeringen i forbindelse med aftalen med landsstyret om bankundersøgelsen har diskuteret og måske endda tilladt landsstyret for det første at forøge fiskekvoterne, for det næste at sanere Fiskavirking til kun 10 pct. af dens oprindelige lån, uden at det får andre konsekvenser, og for det tredje at regeringen har stillet landsstyret i udsigt, at rentebetalinger eller gæld bliver udsat for at finansiere nogle skattelettelser, uden at landsstyret i øvrigt får den offentlige sektor indrettet efter den færøske økonomi, det vil sige får den offentlige sektor reduceret fra sine 65 pct. af bruttonationalproduktet, som det er, og ned på et passende niveau.

For det er den offentlige sektor som helhed – ikke kun rentebetalingerne, for rentebetalingerne udgør kun en femtedel eller en sjettedel af landskassens pengebehov – det er den offentlige sektor i sin helhed, som er ved at knuse den færøske skatteborger og dermed er ved at ødelægge det færøske samfund.

Så er de spørgsmål gentaget.

De sidste 4-5 måneder har drejet sig meget om retssikkerhed. Det har i hvert fald været regeringens og folketingsflertallets argumentation for, at man ikke kunne imødekomme Lagtingets enstemmige ønske om en dommerundersøgelse. Det var retssikkerhed for de danske institutioner, personer, virksomheder, politikere, embedsmænd, der skulle inddrages i en undersøgelse.

Jeg formoder også, at man har tænkt lige så meget på færingers retssikkerhed. Der er jo også mange færingere, der skal ind i denne undersøgelse, og vi har vel også deroppe krav på en form for retssikkerhed.

Man må sige, at man kommer ned på et ulykelighedsstade, hvor man ikke altid skelner imellem den ene form for retssikkerhed og den anden. På Færøerne har vi jo oplevet alle de ting, der skal undersøges i denne sag, som meget tilfældige nødløsninger, hvad enten det er nødløsninger, som man har truffet på Færøerne alene – det har jo været en sjælden foreteelse de sidste par år – eller det har været nødløsninger, der er presset ned over færingere efter danske herrebud, som vi siger, efter danske ordrer.

Det har været svært at få øje på retssikkerheden, når man har besluttet f.eks. at monopolisere vort banksystem, at knæsette en dansk